

Lovforslagets Indhold og dets Overgang til 3dje Behandling vedtoges med 31 Stemmer mod 13.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af: Forslag til Lov om en Forøgelse af de tilforordnede og Afdelingernes Antal i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 891. Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Intet Vædringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Rump): Med Hensyn til dette Lovforslag kan jeg fatte mig meget kort, thi de to Ting ere jo fuldt enige paa det her omhandlede Omraade, og de Henge, som behøves i Medfør af den foreløbige Lov, og altsaa ogsaa ville behøves i Medfør af Loven, naar den bliver endelig, ere jo allerede bevilgede paa det indværende Aars Finanslov. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det mere er en Formsag, naar vi ved vor Afstemning tiltræde Forslaget.

Madsen-Mygdal: Jeg har tidligere allerede for flere Aar tilbage udtalt, at dersom det foreliggende Lovforslag var blevet forelagt Rigsdagen paa almindelig Maade og under almindelige Forhold, vilde jeg erkende, at der var Trang til en saadan Lov, men paa Grund af Forslagets provisoriske Karakter, paa Grund af, at det er fremkommet som provisorisk Lov, der efter min Formening er i Strid med Forudsætningen i Grundlovens § 25, har jeg hidtil stemt mod dette Lovforslag og agter ogsaa fremdeles at gøre det.

Lovforslagets Indhold og dets Overgang til 3dje Behandling, vedtoges med 29 Stemmer mod 13.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af: Forslag til Lov om Ansvaret for

Indholdet af Dagblade og Ugeblade m. m.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 891—92; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Der var intet Vædringsforslag stillet uden for Betænkningen.

De stillede Vædringsforslag tilligemed Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Høst): Det foreliggende Lovforslag er ligesom de andre en gammel Befend, idet det har været fremjat her i Rigsdagen i alle Samlinger lige siden Udstedelsen af den foreløbige Lov af 13de August 1886, hvis Indhold er overensstemmende med Forslagets. Der har ogsaa flere Gange været afgivet Betænkninger over Lovforslaget, og det baade udførlige og udtømmende Betænkninger, som vistnok paa fyldestgørende Maade begrunde Lovforslagets hele Indhold. For ikke at komme med trættende Gentagelser, skal jeg henvide til disse Betænkninger, idet jeg kun skal tillade mig at fremføre nogle faa korte Bemærkninger. Som det vil ses, har Udvalget atter i Aar ligesom de foregaaende Aar delt sig i Flertal og et Mindretal. Flertallet anser Loven for at være baade hensigtsmæssig og gavnlig, og vi have ogsaa anset dens Fremkomst for at være i høj Grad betimelig, den Gang den udkom. Thi Presseforholdene havde jo udviklet sig paa en mindre heldig Maade, idet det var blevet moderne Journalistik, kan man næsten sige, for enkelte Blade at have en Straamand, som angaves at skulle bære Ansvaret. Denne Institution, at have en Straamand, maa vistnok af alle erkendes for at være forkastelig, thi der er jo noget fejlt i, naar en Mand vil angribe andre eller fremkomme med lovstridige Artikler i et Blad, at han saa for at undgaa Ansvar for sin Handlemaade og for sin Skrivemaade kan lade en anden Mand, der skal paatage sig Ansvar. Paa den anden Side kan det jo i Reglen ikke være nogen Tilfredsstillelse for den, der bliver kræftet, og hvis Belfærd maaste kan staa paa Spil ved den Slags Bladartikler, at faa Dom over en Mand, som aldeles ikke har haft noget med vedkommende Artikel at bestille. Derfor har Flertallet ment, at det er fuldstændig rigtigt, at de Regler om Ansvar, som gives i Presseloven af 3dje Januar 1851, ere blevne ændrede i